

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 17. oktober 2012
Sagsnr.: 17346
Dok.nr.: 445376

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 20. september 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 455 (Alm. del) som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål 455:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilke muligheder Danmark har for at stoppe importen af levende dyr til Danmark fra andre EU-lande, hvis disse dyr bærer farlige antibiotikaresistente bakterier, og hvilke muligheder Danmark har for at gennemføre en effektiv kontrol af dyrene for at konstatere, om de er bærere af sådanne farlige bakterier.”

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, som oplyser følgende vedrørende samhandlsreglerne:

”Indførsel af levende dyr fra andre EU-lande, som indgår i fødevarereproduktionen i Danmark, er reguleret på EU-niveau. Ifølge samhandlsreglerne på dette område foretager myndigheden i afsendermedlemsstaten 100 % kontrol af hver forsendelse på afsendelsesstedet, hvilket blandt andet omfatter kontrol for at sikre, at der ikke spredes nærmere bestemte smitsomme husdyrsygdomme og zoonoser.

Myndigheden i bestemmelsesmedlemsstaten kan iværksætte en ikke-diskriminerende veterinær stikprøvekontrol for at kontrollere, at samhandlsreglerne er opfyldt. Denne modtagekontrol må således ikke målrettes særlige forsendelser af dyr fra specifikke medlemsstater. Modtagekontrollen skal sikre, at den relevante EU-lovgivning for den pågældende dyreart er opfyldt. Tilstedeværelsen af antibiotikaresistente bakterier er i den forbindelse ikke i sig selv nok til at hindre indførsel.

Hvis det ved en sådan kontrol konstateres, at EU-reglerne ikke er overholdt, eller hvis der er forhold, som kan udgøre en risiko for dyr og mennesker, kan myndigheden i bestemmelsesmedlemsstaten påbyde, at dyrene anbringes i karantæne og/eller slås ned og destrueres. Samtidig kontaktes myndigheden i afsendelsesmedlemsstaten, som træffer de fornødne foranstaltninger for at rette op situationen.

Hvis det ved en efterfølgende modtagekontrol konstateres, at der fortsat er forhold, som kan udgøre en risiko for dyr eller menneskers sundhed, underretter myndigheden i bestemmelsesmedlemsstaten Kommissionen herom. Kommissionen kan træffe foranstaltninger, der kan rette op på problemet – f.eks. supplerende samhandelskrav, der nedsætter risikoen. Indtil Kommissionens beslutning foreligger, kan afsendelses- og bestemmelsesmedlemsstaterne skærpe kontrollen med dyr af samme oprindelse.

Der skal således være konkrete forhold og velbegrundede beslutninger, som skal kunne ligge til grund for iværksættelsen af en skærpet indførselskontrol, lige som der skal foreligge en konkret risiko og velbegrundende tiltag for at kunne afvise at indføre dyr, som i øvrigt opfylder de harmoniserede EU-regler.”

Mette Gjerskov

/Charlotte Røgild Knudsen